

till trupperna inom fästningsområdet

Helsingfors den 3 juni 1918.

1.

Sedan min anhållan om avsked numera blivit beviljad av Finlands Senat överlämnar jag härmed min befattning som kommandant å Sveaborg till äldste officeren Överste M u n c k .

Då överbefälhavaren General M a n n e r h e i m avgick beviljades avsked även åt övriga av den finska folkhärens ledare under befrielsekriget. Även jag vill sedan jag fyllt min plikt draga mig till-baka till det, jag lämnade när krigets budkavle gick. Men innan jag överlämnar kommandot över fästningen och trupperna i dess rayon är det mig en kär plikt att till officerare, underbefäl och manskap vid Helsingfors och Sveaborgs garnisoner framföra min tacksamma avskedshälsning. En del av dessa tappra trupper har jag med beundran sett tåga ut mot död och fara. Jag nämner Vita gardet, vars åt ljuset vigda namn aldrig skall dö. Jag nämner Gardes jägarregementet som för 27 jägarbataljonens arehöljda fana, denna bataljons vars saga står ristad i eldskrift i Finlands havd. Jag nämner Karelska gardet vars kamp för hembygden strålar i se gernas oförvanskliga skönhet och slutligen Nylands draconer, bragdens och ärans fältgrå ryttare, vilka ljutit sitt blod, frusit och svultit, men alltid glatt huggit in på olika slagfält.

Med stolhet har jag sett dessa trupper, sen jag har icke varit mindre stolt över Huvudstadens första värn Helsingfors Jägarbrigad, som så snart det blev möjligt med offervillighet vigde sig åt krigarens hårda men heliga kall och som nu liksom genom ett trollslag efter endast få veckors övning framstår som en god trupp såväl vad militärisk kraft som övning beträffar.

Jag halsar Eder krigsman med tacksamhet och högaktning då jag efter befrielsekriget nu nedlägger det befäl jag inom Sveaborgs fästningsrayon innehåft. Jag är övertygad om, att i fall kriget åter flammor in för våra portar, skolen i öfverord av vilket språk Eder tunga talar giva fienden samma äkta finska svar, ned kanon och gevär som mött honom under detta fälttåg, Sveaborgs fästningsgravar och fort skola hoppas jag bliva huvudstadens och Edert värn. Dess befästningar mot hav och land

höra till de starkaste i Europa, de kunna utan tillskottsarbete giva skydd åt denna sköna stad och dess befolkning.

Soldater av Helsingfors garnison. Ni kommer att bevara mångt minne från krigets tid heligt. Jag beder Eder icke heller glömma att det var fosterlandskärlek och disciplin vilka bunde oss samman glömmen icke att de även framgent äro nödvändiga, utan dem kan ingen armé existera.

Jag önskar även tacka min stabchef och alla de behjärtade män vilka under orofylld tid ställt sig vid min sida för att värna samhället. Jag är slutligen skyldig hela huvudstadens befolkning tacksamhet för att den med förståelse frogat sig i krigstidens hårdare bestämmelser.

Generalmajor, THESLÖF.